

SOM OCELLS

NIL MOLINER

**Som com dos ocells a dins la nit
que creuen totes les tempestes,
que ja no els hi cal mirar enrere,
Nooo**

Quan la tristesa
ja no em ve a veure,
deixo que el vent
em porti per altres dreces.

Miro a la lluna
per fer-me entendre,
que abans que res
he d'estimar-me com ho feia.

I sé que costa
mentre el temps passa,
assumir cada record
amb la nostàlgia.

I sé que costa,
imaginar-te,
quan la ferida no ha tancat
i encara sagna.

Ara hem de comprendre que no és el mateix,
però encara em queden forces.
Ara hem de saber que potser no ens trobem
i això encara em destrossa.

Ara hem de cuidar-nos i que ens porti el vent
a qualsevol indret del món,
et recordaré per sempre més.

**Som com dos ocells a dins la nit
que creuen totes les tempestes,
que ja no els hi cal mirar enrere.
Nooo**

**Som com dos ocells que volen alt
que mai més volen tocar el terra,
encara que els hi plogui pedra.
Nooo**

Moltes gràcies per marxar,
moltes gràcies per quedar-te,
moltes gràcies per ser tu,
per ser la llum que no s'apaga.

Moltes gràcies per demà,
moltes gràcies per sempre,
moltes gràcies per volar
i no deixar-me sense guerra.

**Som com dos ocells a dins la nit
que creuen totes les tempestes,
que ja no els hi cal mirar enrere.
Nooo**

**Som com dos ocells que volen alt
que mai més volen tocar el terra,
encara que els hi plogui pedra.
Nooo**

**Som com dos ocells a dins la nit
que creuen totes les tempestes,
que ja no els hi cal mirar enrere.
Nooo**

**Som com dos ocells que volen alt
que mai més volen tocar el terra,
encara que els hi plogui pedra.
Nooo**

Moltes gràcies per ser tu,
per ser la llum que no s'apaga.